

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τραγούδια τῆς Ἀκρογιαλίας (Τὸ χωριό, τῆς κοπέλλας τὸ νερό, Ἡ Καταχιά, Τρελλή Μητέρα, Τὸ Κοιμητήρι) συνένετα ὑπὸ Γ. Δροσίνη.

Τὸ Ὀκταήμερον, ὑπὸ Γρ. Ξ.

Ἐθνικαὶ ὕβρεις, ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.

Ὁ Χρυσοκάραβος, διήγημα Ἐδγάρδου Πόου (μετ' εἰκόνων), μετάφρασις Ἐμμανουὴλ Ροΐδου.

Διαγωνισμὸς Διηγήματος, Κρίσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς.

Βιβλιογραφία, ὑπὸ Α. Μ.

Ἀνοικτὰ Γράμματα.

Ἐπιστημονικὰ Ἀνάλεκτα ὑπὸ Ρ*.

Ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπείου : Ὁ οὐρανὸς τοῦ Μαΐου.

Χρονικά.— Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.

Ἡ Ἀλληλογραφία μας.

Ἡ πλωτὴ δεξαμενὴ τοῦ Ναυστάθμου (εἰκὼν).

Εἰς τὸ προοίμιον : Ἀναβάτης οὐχὶ Ἀνελκυστήρ, Ποδηλάτης οὐχὶ Ποδηλατιστής, ὑπὸ Γ. Ν. Χατζιδάκι.— Ἡ ἀφορισμὸς τῆς τροφῆς, ὑπὸ Πλάτωνος Δρακοῦλη.— Ἡ Μαργαρώ, ποίημα, ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς τοῦ Γεωργίου Βιζυηνοῦ, κτλ.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν» : Πρὸς τὸν κύριον ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ, διευθυντὴν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἐστίας» Ἀθήνας.

Ἡ ἐξ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ νομίσματα. Ἡ θεὰ τούτων ἐνθουσίασε τὸν Δία, ὅχι ὅμως καὶ τὸν αὐθέντην του, τοῦ ὁποίου ὠχρίασε καὶ πάλιν ἡ ὄψις πρὸ τῆς εὐτελείας τοῦ εὐρήματος. Μᾶς παρεκάλεσεν ἐν τούτοις νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ἔργον. Κατ' αὐτὴν ἐκεῖνην τὴν στιγμήν ἐσκόνταψα καὶ ἔπεσα πρὸς τὰ ἔμπροσ. Αἰτία τῆς πτώσεως ἦτο μέγας τις σιδηροῦς κρίκος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν εἰσδύσει ἡ ἄκρα τοῦ ὑποδήματός μου. Τούτο ἀνεπτέρωσεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τὰς ἐλπίδας μας. Οὐδέποτε ἠσθάνθημι συγκίνησιν δυναμένην νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν κατέχουσαν με κατὰ τὰ δέκα ἐπόμενα λεπτὰ ἐργασίας, δι' ἧς κατορθώσαμεν νὰ ἐκθάψωμεν ἐπίμηκες ξύλινον κιβώτιον, τοῦ ὁποίου ἡ τελεία διατήρησις καὶ ἡ ἔκτακτος σκληρότης προήρχετο πιθανῶς ἐκ τῆς ἐμβραπτίσεως τῶν σανίδων εἰς διάλυσιν γλωρυχοῦ ὑδραργύρου. Τὸ κιβώτιον τοῦτο, τὸ ἔχον μῆκος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμίσεως, πλάτος τριῶν καὶ κατὰ τι μικρότερον βᾶθος ἦτο ὀχυρωμένον δι' ἐλασμάτων ἐγκλειόντων αὐτὸ εἰς εἶδος τι σιδηροῦ δικτύου καὶ ἔφερε παρ' ἑκάστην τῶν μεγάλων πλευρῶν ἐξ κρίκους, διὰ τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ σηκωθῆ ὑπὸ ἰσαριθμῶν ἀνδρῶν. Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ τρεῖς μόλις ἠδυνήθημεν νὰ τὸ μετακινήσωμεν καὶ ἀπολύτως ἀδύνατον ἦτο νὰ τὸ μεταφέρωμεν. Κατ' εὐτυχίαν

τὸ σκέπασμα τοῦ κιβωτίου συνεχίετο διὰ δύομόνονμοχλῶν τοὺς ὁποίους κατωρθώσαμεν νὰ ἐξωθήσωμεν τρέμοντες ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ὁ θησαυρὸς ὅστις ἔλαμψε τότε πρὸ ἡμῶν ἦτο ἀνώτερος πάσης περιγραφῆς. Αἱ ἀκτίνες τῶν δύο φανῶν ἀντανεκλῶντο εἰς συμμιγῆ σωρὸν χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων, τῶν ὁποίων μᾶς ἐθάμβωνε καὶ σχεδὸν μᾶς ἐτύφλωνεν ἡ λάμψις. Ἐξ ἴσου ἀπεριγραπτα εἶναι καὶ τὰ αἰσθήματα ὑπὸ τῶν ὁποίων κατειχόμεν, ἢ δὲ ἐκπληξίς ἦτο ἀνωτέρα παντὸς ἄλλου. Ὁ Λεγρᾶν ἐφαίνετο ἐξηντηλέμενος ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς συγκινήσεως καὶ μόλις κατώρθωνε ν' ἀρθρώσῃ λέξεις τινὰς ἀσυναρτήτους, ὃ δὲ Δίας ἦτο ὠχρότερος παρ' ὅσον ἐπίστευα ὅτι δύναται μαῦρος νὰ ὠχριάσῃ. Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος, ἔπειτα ἐγονάτισεν ἐντὸς τοῦ λάκκου καὶ ἐβύθισεν ὡς εἰς λουτρὸν τοὺς γυμνοὺς αὐτοῦ βραχιόνας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος εἰς τὰ πετράδια καὶ τὸ χρυσοῦ ἀνακράζων :

— Καὶ ὅλα αὐτὰ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸν κάραβον, τὸν εὐμορφον χρυσοκάραβον, τὸ χαριτωμένον μαμουνὶ τὸ ὁποῖον ὕβριζα καὶ ἐσυκοφαντοῦσα ἐγὼ, ὃ ἀχρεῖος, ὃ συχαμένος παληαράρης !

Ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ ἐξυπνίσω, διὰ νὰ εἶπω εὖτω, τὸν αὐθέντην καὶ τὸν δούλον ἐνθυμίζων εἰς αὐτοὺς ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ σπεύσωμεν νὰ μετακομίσωμεν τὸν θησαυρὸν, διότι ἡ ὥρα ἐπροχώρει καὶ ἔπρεπε νὰ ἐργασία αὐτὴ νὰ συντελεσθῆ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ἡ ἀμυχανία μας ἦτο μεγάλη καὶ ἐχάσαμεν ἀρετὸν καιρὸν εἰς συζητήσεις περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐπὶ τέλους ἀπερασίσαμεν νὰ ἐλαφρύνωμεν τὸ κιβώτιον ἀφαίρουντες τὰ δύο περίπου τρίτα τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ τὸ μετακομίσωμεν. Κρύψαντες λοιπὸν τὰ ἐξαχθέντα ὑπὸ τὰς βάρους καὶ τάξαντες φρουρὸν αὐτῶν σκύλον, λαθόντα διαταγὴν νὰ περιμένη ἐκεῖ τὴν ἐπιστροφὴν μας, ἀνεχωρήσαμεν ἀμέσως ἀποκομίζοντες τὸ κιβώτιον. Μετὰ δίωρον περίπου πορείαν κατωρθώσαμεν νὰ φθάσωμεν μετὰ τοῦ φορτίου μας εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Λεγρᾶν ἀπαρητήρητοι, τὸσον ὅμως κουρασμένοι ὥστε ἠναγκάσθημεν ν' ἀναπαυθῶμεν μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Ἐπειτα ἐδειπνήσαμεν καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐξήληθαμεν καὶ πάλιν φέροντες τρεῖς μεγάλους σάκκους εὐρεθέντας κατὰ καλὴν τύχην εἰς μίαν γωνίαν. Φθάσαντες εἰς τὸ ὄροπέδιον περὶ τὴν τετάρτην ἐφορτώθημεν τὰ ἐκεῖ ἀφθέντα καί, χωρὶς νὰ λαθῶμεν τὸν κόπον νὰ γεμίσωμεν τὸν λάκκον, ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν καλύβην περὶ τὰ πρῶτα βροδίσματα τῆς αὐγῆς.

Ἡ μετὰ τὸν δευτέρου τοῦτον δρόμον ἐξάντησις τῶν δυνάμεών μας ἦτο τελεία, ἀλλὰ καὶ τὰ νεῦρα μας τὸσον ἐρεθισμένα

ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν ὕπνον. Ἐγερόντες λοιπὸν ὡς ἐκ συμφώνου περὶ τὴν ὀγδοὴν προέβημεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θησαυροῦ μας.

Τὸ κιβώτιον ἦτο πλήρες μέχρι τοῦ χειλοῦ καὶ μόλις ἤρκεσεν ὀλόκληρος ἡ ἡμέρα πρὸς ἀπογραφὴν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Ἡ ἀξία τῶν ἰσπανικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ σινικῶν ἀκόμη χρυσῶν νομισμάτων ὑπερέβαινε βεβαίως τὰ 450,000 δολάρια, τὴν δὲ τῶν τιμαλφῶν κοσμημάτων ὑπελογίσσαμεν ἐκ τοῦ προχείρου τοῦλάχιστον τριπλασίαν. Ἐκ τούτων ἀρκοῦμαι ν' ἀναφέρω ἑκατὸν δέκα ἀδάμαντας πάντας μεγάλους καὶ τινὰς μεγίστους, δεκακοτῶ ἐξαιρετικῶν κάλλους ρουβίνια, τριακοσίους δέκα σμαράγδους, εἴκοσι σαπφείρους καὶ ἐν ὠραιότατον ὀπάλιον. Πάντες οἱ λίθοι οὗτοι εἶχον ἐξαχθῆ ἐκ τῶν κοσμημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐνηρμοσμένοι, τῶν συντριβέντων διὰ σφύρας διὰ ν' ἀποβῶσιν ἀγνώριστα. Πλὴν αὐτῶν εὐρωμεν διακόσια χρυσοῦ δακτυλίδια, τριάκοντα ἀλυσίδας, ὀγδοῶντα τρεῖς βαρυτάτους σταυρούς, πέντε θυμιατήρια, γιγαντιαῖον ἐκ πελεκητοῦ χρυσοῦ ἀγγεῖον διὰ τὸ πόντσι, δύο πολυτίμους λαβίδας ξίφους καὶ πλεῖστα

ἄλλα μικρότερα ἀντικείμενα, ζυγίζοντα ἡμῶν τριακοσίας πενήκοντα λίτρας. Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προστεθῶσι ἑκατὸν ἐννεήκοντα ἑπτὰ χρυσοῦ ὠρολόγια, ἐκ τῶν ὁποίων τρία τοῦλάχιστον ἤξιζον ἕκαστον ὑπὲρ τὰ πεντακόσια δολάρια. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι αἱ μηχαναὶ τῶν πλείστων εἶχον φθαρῆ ἐκ τῆς ὑγρασίας, ἀλλ' αἱ θῆκαι αὐτῶν ἦσαν ὀλόχρυσοι καὶ πολλὰι λιθοκόλλητοι. Τὸ σύνολον τοῦ θησαυροῦ ὑπελογίσσαμεν τὴν νύκτα ἐκεῖνην εἰς ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ἀμερικανικῶν δολαρίων¹, ὃ δὲ ὑπολογισμὸς οὗτος εὐρέθη μετὰ τὴν πώλησιν τῶν κοσμημάτων, κατὰ πολὺ κατώτερος τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ἀξίας.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ²

ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

15) Ἀπαρατήρητον δράμα. Ἡ ἥρωίς, εἶδος madame Bovary ἐπαρχιακῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος, σύζυγος ἐπιστήμνος, συλλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἀπιστοῦσα εἰς τὸ συζυγικὸν λέχος καὶ μετὰ σκανδαλώδη δίκην φυλακίζεται. Ἐκτίσασα τὴν ποινήν της, ἐπισκέπτεται «φιλομειδῆς καὶ δρασερᾶ ἐτοιμῆ πάντοτε πρὸς νέους ἀγῶνας» τὴν κουμπάραν της, τὴν σύζυγον

¹ Δεκαπέντε περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

² Τέλος· ἴδε σελ. 150.